

* * *

Ні тебе, ні мене
Ця печаль не мине,
Нас немає давно у райдугах.
Простір втратив обшир,
І Декарту не вір:
Всі площини давно знайдені.

Де той простір, де ми?
Там осінні дими.
Там спалили на площі тінь мою.
І душі жити мить,
Та вона ще горить.
Вір мені, вір мені, вір мені.

* * *

Врешті скажи, чому
Серце заплутав у віях?
Кров'ю бринить, рожевіє.
Битись би в грудях йому.

Тихо скажи, чому
Величі мало у барвах?
Невідповідності карма?
Тільки кого і кому?

Чом у невпинності днів
Це не остання втрата?
Був ти не другом і братом
На гільйотинах снів...

* * *

Я б купила квиток на літак,
Та немає такого рейсу.
Написала б тобі листа,
На конверті – коротка адреса...